

LA CIUTAT

Us preguntareu què li podria haver passat a la humanitat milers i milers d'anys després, és a dir, al futur del nostre planeta Terra. Potser el que us contaré no s'ho creieu o potser penseu que sóc una persona massa boja, però puc afirmar que aquesta història va passar. El cas és que en la nostra ciutat sempre van en d'aquest rotllo de la pau i totes aquestes coses, perquè diuen que fa com més o menys un o dos segles els nostres avantpassats van iniciar una guerra que quasi fa que l'ésser humà s'extingira i que nosaltres som un miracle o una cosa així. El més estrany de tot és que ningú no se'n recorda de res, però res de res. No hi ha res escrit als llibres, ni hi ha res que pugui confirmar l'existència d'aquesta guerra. Si us dic la veritat penseu que és cosa del govern, aquests sempre volen controlar-ho tot.

No hi som molta gent, en aquesta ciutat, molts van morir per causes naturals de la radiació de l'exterior o això és el que diuen. Encara que no hi som molta gent, vivim en un món ple de luxes, no ens falta de res, però aquests luxes se't poden acabar si no fas una senzilla tasca tots els dies, que és prendre una pastilleta de res, que diuen ens ajuda a respirar millor. La nostra ciutat està prou elevada, moltes vegades a l'hivern neva i pareix com si estiguérem dins les muntanyes, l'únic que veus és el blanc. Aquesta està envoltada per una muralla prou alta, és molt difícil de botar si no tens els materials necessaris. Els nostres governadors no parlen mai de la muralla, en els periòdics ni en les revistes.

Quan ets un xiquet de 5 anys et conten una història absurda sobre uns extraterrestres que van vindre a la ciutat i que van provocar la gran guerra que quasi extingeix a l'espècie humana. Ningú mai ho ha provat a veure què podia passar si passaves a l'altre costat de la muralla, és clar, si has pogut travessar els guàrdies que la custodien 24 hores seguides, i també si has sigut capaç de sortir il·lés de la radioactivitat que diuen que hi ha si passes la muralla. Tots pensen que moriries a l'instant de passar la muralla, però això no ho fan. Jo penseu que són uns cagats, l'únic que ells volen és que el govern els proporcione menjar i un treball segur, res més.

Sempre he somiat com seria l'exterior, he nascut dins d'aquesta presó, mai no he vist altra cosa que no siga aquesta ciutat. Tots els dies són iguals, al final avorreix sempre la mateixa rutina. Ací no tens vacances o festius, sempre tens fas el mateix. El 356 dies de l'any estem fent el mateix, al final et tornes boig. La rutina no pot donar girs inesperats l'únic que tens que fer és alçar-te a les 8 del matí, tots els dies. Després a l'hora de desdejunar et prens la pastilleta que és obligatòria per a tots, ja siguen xiquets o bebés, tots se l'han de prendre. Seguidament ve un bus que porta als xiquets a classe i els pares agafen el cotxe i se'n van a treballar.

Ací hi ha tres tipus de treballs, o vas a l'hort a plantar tot el menjar de la població o vas a una oficina a fer coses d'oficinista o és que treballes al govern. Aquest últim és el treball més interessant, potser fins i tot treballen en coses de l'exterior. Els treballadors d'aquest grup podem dir que són uns privilegiats, saben tot el que passa, també tenen una millor casa on viure amb la seua família. Em pareix poc professional separar d'aquesta manera la població d'aquesta ciutat. Doncs, fixa't si els governadors són poc professionals que fins i tot ens separen per grups, és clar, per grups depenent del treball dels teus pares. Com bé he dit hi havien tres treballs, així que hi han tres grups, perquè tots estan obsessionats a classificar-ho tot inclòs a les persones. A aquests grups els anomenem faunes, així que hi han 3 faunes, la primera la més privilegiada i la tercera la menys privilegiada. La primera fauna és la dels governadors, que habiten a la part alta de la ciutat. Després vindria la segona fauna que és la dels oficinistes, que habiten a la part central de la ciutat. I per últim vindria la tercera fauna que és la dels obrers o els que treballen a l'hort, que viuen a la part baixa de la ciutat que està dins la misèria. La tercera fauna és la més explotada pel govern però la que menys recursos i diners en té.

És estrany perquè fins i tot després de milers i milers d'anys la societat segueix sent una porqueria. Així doncs, la tercera fauna, òbviament, es va rebel·lar perquè estaven cansats de tindre una misèria de vida, però ho van fer d'una manera un poc més curiosa. Els de la primera fauna ignoraven completament la fauna camperola i no pensaven que es rebel·larien en algun moment. Així que els camperols utilitzaren aquest avantatge per a dur a terme un pla prou intel·ligent, no us penseu que per ser

camperols o de la tercera fauna són uns analfabets imbècils. El que tenien planejat era veure què hi havia a l'exterior de la muralla, per veure si era habitable i així poder deixar la ciutat per sempre. Una altra cosa que van pensar a fer va ser deixar de prendre les pastilles, perquè feien un efecte negatiu per a la seua fugida. Evidentment, sense que el govern se n'adonara. Molts dels camperols treballaven com a soldats per al govern, així que va fer el procediment molt més fàcil i ràpid. El primer pas era deixar de prendre les pastilles. Aquest pas era el més complicat perquè estava molt controlat, però cadascú tenia el seu mètode per a passar desapercibuts. Després d'un parell de mesos, alguns dels camperols van començar a tindre records que mai s'havien assabentat que tenien. Molts d'aquests records es donaven en un lloc paregut a un laboratori. Altres tenien records d'una guerra, que seria la guerra dels extraterrestres. Però en el que tots coincidien era en què els líders de eixa altra ciutat, de la que ningú se'n recordava, estaven veient la possibilitat de fer un experiment per evitar l'extinció que els científics estaven predint.

Amb aquesta informació havien d'eixir de la ciutat el més prompte possible per a donar per correctes aquestes teories. Com vivien a la part baixa de la ciutat ningú es s'adonaria que els camperols havien desaparegut, així que, a poc a poc, família per família, van anar botant la muralla amb l'ajuda dels soldats que la custodiaven. Alguns d'aquests soldats s'hagueren de quedar dins la ciutat per a no originar sospites. A l'estar a l'altre costat de la muralla, van veure que no hi havia res d'estrany a l'exterior. Van decidir que avançarien un poc, però quan es fera de nit acamparien perquè els xiquets pogueren descansar.

A l'endemà es van alçar prompte per a poder avançar més quilòmetres i veure si els laboratoris encara hi eren o havien sigut arrasats per la guerra. Al temps d'estar caminant, un dels camperols s'adonà que hi havia plantes que li pareixien un tant estranyes i que no eren d'aquest planeta, però els altres no li van donar importància i van prosseguir. Més tard van acampar com feien totes les nits, no obstant això, aquella nit no va ser placentera, sobretot per als homes. Quant tots estaven descansant, un dels homes va començar a cridar com si estiguera boig. Deia que no parava d'escoltar un xiulit i que cada vegada era més fort. Pocs minuts després l'home

va caure inconscient al terra. El mateix va passar amb tots els barons, xiquets o vells. Tots van caure inconscients, com si haguera una toxina a l'aire que dormira de sobte. Les dones es van quedar perplexes. Brusquement van sonar unes alarmes i el cel es va brillantar. Unes naus gegants van travessar el cel quasi a la velocitat de la llum i s'emportaren els cossos dormits del homes. Al cap d'una estona es van anar sense fer cas a les dones. El que no sabien aquestes dones és que les plantes que havia vist l'home anterior eren verinoses i justament estaven baix d'on elles estaven acampant. Aleshores, les plantes van aprofitar l'oportunitat i van enverinar a les dones pels peus. Al poc temps també van caure al terra, la diferència és que ninguna nau va anar a arreplegar-les, sinó que uns extraterrestres van arribar amb lliteres i se les van emportar.

Jo sabia que la tercera fauna no era estúpida, sabia que al cap i a la fi, acabarien fugint de la ciutat per els mals salaris i altres coses. Valore molt la seua valentia al botar la muralla i endinsar-se al món del qual no coneixen absolutament res. És per això que intente protegir a tots a la ciutat, és el meu deure. Però una cosa els havia deixat clar, que si no respectaven les meues normes serien castigats. Ells no sabien que jo podia controlar tots els voltants, així que vaig seguir la meua paraula i vaig haver de castigar-los. No era la meua intenció fer-ho però jo sempre complisc. Ells no saben de què seria apte de fer i ho van haver de descobrir.